

มาตรการทางกฎหมายในการควบคุม และจัดการไม้ชุดล้อมที่ใช้ในงานภูมิทัศน์ Legal measures for the control and the management of root ball plant in landscape architecture work.

ธีระญา ปราบปรัม¹

Thiraya Prabpram

สมชัย ศิริสมบูรณ์เวช²

Somchai Sirisomboonvej

ประพจน์ คล้ายสุบรรณ³

Prapoj Klaisuban

สุนทรียา เหมือนพะวงศ์⁴

Suntariya Muanpawong

■ บทคัดย่อ

ในบทความนี้ผู้วิจัยมุ่งเน้นศึกษาปัญหาทางกฎหมายเกี่ยวกับการควบคุม การประกอบธุรกิจและการจัดการไม้ชุดล้อมที่ใช้ในงานภูมิทัศน์ ตั้งแต่ กระบวนการเพาะปลูก ผลิต จำหน่ายไม้ชุดล้อม การเคลื่อนย้าย ควบคุมและ กำกับดูแลผู้ประกอบการ รวมถึงการจัดเก็บภาษีจากการประกอบธุรกิจดังกล่าว

ผลการศึกษาพบว่า การประกอบธุรกิจไม้ชุดล้อมไม่อยู่ภายใต้บังคับกฎหมายใด เป็นการเฉพาะ อีกทั้งไม่มีบทบัญญัติกฎหมายใดที่กำหนดให้มีการขออนุญาต อนุมัติและจัดเก็บภาษี ตลอดจนไม่มีมาตรการทางกฎหมายในการควบคุม การเคลื่อนย้ายไม้ชุดล้อมจากแหล่งหนึ่งไปยังอีกแหล่งหนึ่ง

¹ นักศึกษาคณะนิติศาสตร์ โครงการปรัชญาดุษฎีบัณฑิตทางสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง กรุงเทพมหานคร
Bachelor of Laws. Bachelor of Laws. Valaya Alongkorn Rajabhat University, Pathumthanee

² คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง กรุงเทพมหานคร
Bachelor of Laws. Bachelor of Laws. Ramkhamhaeng University, Bangkok

³ สำนักงานศาลปกครอง กรุงเทพมหานคร
The Administrative Court, Bangkok

⁴ สำนักงานศาลยุติธรรม กรุงเทพมหานคร
Court of Justice, Bangkok

ผู้วิจัยจึงเสนอให้บัญญัติกฎหมายเพื่อควบคุมผู้ประกอบการธุรกิจไม้ซุดล้อม โดยกำหนดโครงสร้างการประกอบการธุรกิจไม้ซุดล้อม ราคาไม้ซุดล้อม ขนาดของต้นไม้ ที่จะทำการซื้อขายไม้ ซุดล้อม และกำหนดสิทธิผู้ประกอบการในธุรกิจปลูก และซื้อขายไม้ซุดล้อม กำหนดหลักเกณฑ์การขออนุญาตโดยให้จังหวัดเป็นผู้รับผิดชอบให้อำนาจเจ้าหน้าที่รัฐที่เกี่ยวข้องมีหน้าที่กั้นรองอนุญาต อนุมัติและจัดเก็บภาษี รวมถึงกำหนดหลักเกณฑ์เพื่อควบคุมการเคลื่อนย้ายและติดตามการเคลื่อนย้ายไม้ซุดล้อม

คำสำคัญ: ไม้ซุดล้อม การเคลื่อนย้ายไม้ซุดล้อม งานภูมิทัศน์

■ Abstract

In this article, the researcher aims to examine legal problems regarding business control and management of root ball plants in landscape work from the processes of cultivation, production, distribution, transportation, control, and supervision of business operators, as well as tax collection from such business operations.

Findings showed that the business operation of root ball plants is not subject to any specific law. In addition, no provisions in any law stipulate the request for permission, approval, and tax collection. There are no legal measures for the control of the transportation of root ball plants from one place to another.

The researcher proposes an enactment of the law to control business operators of root ball plants. The business operation structure for root ball plants should be designated regarding prices, tree sizes to trade, and the rights of business operators in the business of cultivating and trading root ball plants. Permission criteria should be determined with the provinces having responsibility. Concerned government officials should be authorized to screen, grant permission, approve, and collect taxes. Criteria should be determined to control the transportation and follow up the transportation of root ball plants.

Keywords: Root ball plant, Transportation of root ball plants, Landscape architecture work.

■ ความสำคัญบอบปัญหา

การเปลี่ยนแปลงอุณหภูมิของโลกที่สูงขึ้น ส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ต่อทุกประเทศ หรือของโลกที่เรียกว่า Climate Change ซึ่งสาเหตุสำคัญมาจากการปล่อยก๊าซเรือนกระจกอย่างไม่หยุดยั้งจากความต้องการที่ไม่สิ้นสุดของมนุษย์ ส่งผลต่อระบบสมดุลทางระบบนิเวศน์ ซึ่งเดิมการรักษาสมดุลดังกล่าวจะมีป่าไม้และต้นไม้เป็นส่วนสำคัญ โดยเฉพาะต้นไม้ที่มีขนาดใหญ่ ในการรักษาให้ระบบนิเวศน์สมบูรณ์หลายประเทศมีความพยายามที่จะรักษาสมดุลดังกล่าวโดยการ

ปลูกป่าที่เพิ่มขึ้น แต่การปลูกป่าต้องมีการปลูกต้นไม้ให้มากที่สุด แต่นั่นก็ยังไม่สามารถทำให้สภาพการณ์ดีขึ้นได้ในทันที เพราะต้นไม้ที่มีขนาดเล็กย่อมมีความสามารถในการปล่อยก๊าซออกซิเจนได้น้อยกว่าต้นไม้ที่มีขนาดใหญ่ ดังนั้น การรักษาดูแลต้นไม้ที่มีขนาดใหญ่ไว้ให้ยาวนานเพื่อสร้างสมดุลของระบบนิเวศน์จึงมีความสำคัญ การรักษาต้นไม้ที่มีขนาดใหญ่จึงต้องคงไว้ยังถิ่นที่อยู่เดิมให้มากที่สุด การเคลื่อนย้ายโดยการขุดล้อมต้นไม้ขนาดใหญ่อาจทำให้ต้นไม้มีความเสี่ยงที่จะตาย และการเคลื่อนย้ายออกจากพื้นที่เดิมย่อมส่งผลให้ระบบนิเวศน์เดิมเปลี่ยนไป จากข้อเท็จจริงดังกล่าวจึงทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจ เรื่องไม้ขุดล้อม ซึ่งมีขายกันอยู่ทั่วไปแม้ว่าการดำเนินธุรกิจหมู่บ้านจัดสรร ที่กฎหมายกำหนดให้ต้องมีสภาพแวดล้อมที่กฎหมายกำหนดเปอร์เซ็นต์ของต้นไม้ในพื้นที่สาธารณะของหมู่บ้าน ซึ่งธุรกิจสร้างบ้านเพื่ออยู่อาศัยจึงมีความจำเป็นต้องใช้ไม้ขุดล้อมเพื่อปฏิบัติตามเกณฑ์ดังกล่าว แต่นั่นก็ไม่ใช่ธุรกิจเดียว เพราะการใช้ไม้ขุดล้อมในสนามกอล์ฟ หรือสถานที่อื่นอีกมากมาย หากพิจารณาอย่างถ่วงถ่วงก็จะเห็นว่ามีการใช้ไม้ขุดล้อมที่มีขนาดปานกลางจนถึงขนาดใหญ่เส้นผ่าศูนย์กลางเกินสิบนิ้ว จึงมีข้อสังเกตว่าในประเทศไทยการขุด ถอนเคลื่อนย้าย ต้นไม้จากการประกอบธุรกิจไม้ขุดล้อม มีการควบคุมและจัดการอย่างไร และหน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบการประกอบกิจการดังกล่าวคือหน้าที่ของกรมป่าไม้หรือหน่วยงานใด อีกทั้งเมื่อคำนึงถึงบริบท “ความยุติธรรมทางสิ่งแวดล้อม (Environmental Justice)” อันหมายถึง ความเชื่อที่ว่าประชาชนทุกคนควรมีส่วนร่วมอย่างเท่าเทียมกันในการได้รับประโยชน์จากสิ่งแวดล้อม

สะดวกทางสิ่งแวดล้อมและในการต้องรับภาระจากอันตรายสิ่งแวดล้อม ทั้งนี้โดยไม่คำนึงถึงความแตกต่างทางเชื้อชาติหรือระดับทางเศรษฐกิจและสังคม (School of Public Health, 2012) ซึ่งคนไทยทุกคนมีสิทธิที่จะใช้ทรัพยากรป่าไม้ร่วมกัน สามารถดูแลปกป้องทรัพยากรป่าไม้ ป้องกันการสูญหาย ถูกรุกรานจากต้นไม้ต่างถิ่นในพื้นที่ที่เป็นถิ่นที่อยู่อาศัยในชุมชนของตนและมีสิทธิมีคุณภาพชีวิตที่ดีจากระบบนิเวศน์ที่สมบูรณ์สิ่งแวดล้อมที่สะอาดบริสุทธิ์ เต็มไปด้วยมีคุณภาพภายใต้สังคมที่คำนึงถึงความรับผิดชอบร่วมกันในสิ่งแวดล้อม

ไม้ขุดล้อม เป็นต้นไม้ที่นักภูมิสถาปัตย์นำไปใช้จัดสวนพื้นที่สาธารณะ (ธนกร ทิมสาร, 2562) สวนสุขภาพ สนามกอล์ฟ ตามกฎหมายผังเมือง (เดชา บุญค้ำ, 2543) ที่กำหนดสัดส่วนให้มีพื้นที่สวนสาธารณะในโครงการ (ชลิตรัตนธรรมสกุล, 2562) ซึ่งพบปัญหาทางกฎหมายจากการไม่มีมาตรการทางกฎหมายมาบังคับควบคุม และการจัดการไม้ขุดล้อมที่นำมาจากแหล่งต่างๆ ในประเทศ ซึ่งไม่สามารถทราบแหล่งต้นไม้มติตาม ควบคุมการเคลื่อนย้าย ต้นไม้เหล่านั้น ซึ่งส่งผลกระทบต่อระบบนิเวศน์พื้นที่ดั้งเดิมในทุกพื้นที่ (ณัฐดนัย สันธินันท์ และ วัลลภคร์ พลทรัพย์, 2552) จากงานวิจัยหลายชิ้น (Mildrexler, 2020) พบว่า ต้นไม้ที่มีขนาดใหญ่จะมีผลผลิตก๊าซออกซิเจนที่มากกว่าต้นไม้ที่มีขนาดเล็ก ดังนั้น เมื่อมีการนำต้นไม้ขนาดใหญ่ (ศิริชนก วิริยเกื้อกุล, 2563) ออกจากพื้นที่เดิมนำมาปลูกต่อสภาพภูมิอากาศในพื้นที่นั้น แม้ว่าไม่เห็นผลในทันทีที่ปรากฏชัดในปัจจุบันแต่จะมีผลปรากฏในอนาคตข้างหน้าต่อระบบนิเวศน์ที่ค่อยๆ เปลี่ยนไป (Jin-Tun Zhang, 2012)

งานวิจัยชิ้นนี้จึงค้นหาปัญหาและพบว่า ควรมีกฎหมายบัญญัติขึ้นควบคุมอย่างเป็นระบบจากต้นทางผู้ผลิต ผู้ประกอบการ การเคลื่อนย้าย และแหล่งสุดท้ายที่ลงปลูก โดยกำหนดหน่วยงานของรัฐที่มีอยู่แล้วอย่างกรมป่าไม้ กรมวิชาการเกษตร ตลอดจนหน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้มีหน้าที่ดำเนินการตามบทบาทหน้าที่ต่อไป

เมื่อพิจารณาจากสภาพปัญหาการประกอบธุรกิจไม้ซุดล้อมในประเทศไทยไม่มีกฎหมายควบคุมและจัดการอย่างเป็นรูปธรรม กรณีของไม้ซุดล้อมที่มีการตรวจสอบโดยกรมวิชาการเกษตรมีเพียงเฉพาะที่มีการส่งออกไปยังต่างประเทศเท่านั้น แต่เมื่อพิจารณาหน่วยงานผู้รับผิดชอบต่อการดำเนินการธุรกิจไม้ซุดล้อม (ครุฑพิตร พรหมบุตร, 2547) ตลอดจนการควบคุมติดตาม การเคลื่อนย้ายไม้ซุดล้อมจากแหล่งหนึ่งไปยังอีกแหล่งหนึ่งภายในประเทศ ไม่ได้มีการกำหนดไว้อย่างชัดเจน

การที่ไม่มีกฎหมาย (พระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484) รองรับการประกอบธุรกิจไม้ซุดล้อมนำไปสู่ช่องว่างทางการปฏิบัติที่ประชาชนไม่มีแนวทางปฏิบัติที่ชัดเจน และหน่วยงานผู้รับผิดชอบ (พูนศักดิ์ ใส่วรรณ, 2530) ก็ไม่สามารถควบคุม ติดตาม หรือส่งเสริมการประกอบการค้าดังกล่าว อีกทั้งยังเป็นช่องว่างให้เจ้าหน้าที่รัฐบางกลุ่มแสวงหาประโยชน์ที่มิควรได้โดยชอบด้วยกฎหมายจากการใช้กฎหมายที่ต้องปฏิบัติอย่างชัดเจน นำมาซึ่งปัญหาความขัดแย้งระหว่างรัฐและผู้ประกอบการ (บทสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่าง) อีกทั้งตามหลักความยุติธรรมทางสิ่งแวดล้อมที่คำนึงถึงการใช้อย่างยั่งยืนทรัพยากรธรรมชาติอย่างเท่าเทียม การคำนึงถึงความรับผิดชอบต่อสภาพแวดล้อมที่ทุกคนต้องร่วมกันรับผิดชอบ (อำนาจ จวงศ์บัณฑิต,

2550) ตลอดจนการรักษาระบบนิเวศน์มีการคุ้มครองป้องกัน ตรวจสอบ ความสมดุลของระบบนิเวศน์ (Environmental Biosecurity Roundtable Canberra, 2019) ที่ส่งผลอย่างยั่งยืนของป่าไม้ (Gene & Deneke, 1978) ดิน น้ำ ในพื้นที่ต่าง ๆ ของประเทศ โดยผู้วิจัยกำหนดสภาพปัญหา คือ (1) ปัญหาทางกฎหมายจากการไม่มีมาตรการทางกฎหมายมาบังคับและควบคุม และ (2) ปัญหาทางกฎหมายที่ควรมีมาตรการทางกฎหมายในการจัดการไม้ซุดล้อมที่นำไปใช้ในงานภูมิทัศน์

■ โศกยวิชัย/ปัญหาวิชัย

งานวิจัยเรื่องมาตรการทางกฎหมายในการควบคุมและจัดการไม้ซุดล้อมที่ใช้ในงานภูมิทัศน์ มีวัตถุประสงค์เพื่อทราบ (1) ผลการศึกษาปัญหาเกี่ยวกับมาตรการทางกฎหมายในการควบคุมและจัดการไม้ซุดล้อมที่ใช้ในงานภูมิทัศน์ในประเทศไทย (2) ผลการศึกษามาตรการทางกฎหมายในการควบคุมและจัดการไม้ซุดล้อมที่ใช้ในงานภูมิทัศน์ในต่างประเทศ (3) ผลการศึกษเปรียบเทียบมาตรการทางกฎหมายในการควบคุมและจัดการไม้ซุดล้อมที่ใช้ในงานภูมิทัศน์ระหว่างประเทศไทยกับต่างประเทศ (4) ผลการศึกษาและสร้างมาตรการบังคับทางกฎหมายในการควบคุมและจัดการไม้ซุดล้อมที่ใช้ในงานภูมิทัศน์ (5) ผลการร่างกฎหมายเกี่ยวกับการสร้างมาตรการบังคับทางกฎหมายในการควบคุมและจัดการไม้ซุดล้อมที่ใช้ในงานภูมิทัศน์ และ (6) ผลการประเมินร่างกฎหมายเกี่ยวกับการควบคุมและจัดการไม้ซุดล้อมที่ใช้ในงานภูมิทัศน์ของไทย

■ วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาแนวคิดและทฤษฎีทางกฎหมายในการควบคุมและจัดการไม้ซุดล้อมที่ใช้ในงานภูมิทัศน์
2. เพื่อศึกษาปัญหาเกี่ยวกับมาตรการทางกฎหมายในการควบคุมและจัดการไม้ซุดล้อมที่ใช้ในงานภูมิทัศน์ในประเทศไทย
3. เพื่อศึกษามาตรการทางกฎหมายในการควบคุมและจัดการไม้ซุดล้อมที่ใช้ในงานภูมิทัศน์ในต่างประเทศ
4. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบมาตรการทางกฎหมายในการควบคุมและจัดการไม้ซุดล้อมที่ใช้ในงานภูมิทัศน์ระหว่างประเทศไทยกับต่างประเทศ
5. เพื่อศึกษาและสร้างมาตรการบังคับทางกฎหมายในการควบคุมและจัดการไม้ซุดล้อมที่ใช้ในงานภูมิทัศน์

■ วิธีดำเนินการวิจัย

งานวิจัยชิ้นนี้ เป็นการวิจัยเชิงเอกสาร ประกอบกับการวิจัยเชิงคุณภาพประกอบด้วยการค้นคว้าเอกสารทั้งของไทยและต่างประเทศ สัมภาษณ์เชิงลึกผู้ทรงคุณวุฒิด้านกฎหมายและบุคคลที่เกี่ยวข้องกับไม้ซุดล้อม จำนวน 35 คน ในช่วงเดือนมกราคม ถึงเดือนกันยายน พ.ศ. 2563 ภายใต้สถานการณ์โรคระบาดโควิด-19 ซึ่งมีทั้งสัมภาษณ์ผ่านทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์ เครือข่ายออนไลน์และสัมภาษณ์ต่อหน้าบุคคล เมื่อสถานการณ์โรคระบาดคลี่คลายแต่ยังอยู่ในช่วงเฝ้าระวังและจัดประชุมสนทนากลุ่มเพื่อรับฟังความคิดเห็นจากผู้ทรงคุณวุฒิ

ด้านกฎหมาย จำนวน 14 คน โดยมีบุคคลที่สนใจเข้าร่วมฟังการจัดประชุมสนทนากลุ่มอีก 25 คน ทั้งนี้ เพื่อเป็นการยืนยันว่ามาตรการทางกฎหมายในการควบคุมและจัดการไม้ซุดล้อมที่ใช้ในงานภูมิทัศน์ของไทย ยังมีได้มีกฎหมายบัญญัติแนวทางในการควบคุมและจัดการไว้

■ ผลการวิจัย

จากการศึกษากฎหมายของประเทศไทย คือ (1) รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2560 (2) พระราชบัญญัติป่าไม้ พ.ศ. 2484 (3) พระราชบัญญัติสวนป่า พ.ศ. 2535 (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2558 (4) ระเบียบกรมป่าไม้วาดด้วยการออกหนังสือรับรองไม้ พ.ศ. 2563 (5) ระเบียบกรมป่าไม้วาดด้วยการออกหนังสือรับรองไม้ผลิตภัณฑ์ไม้และถ่านไม้เพื่อการค้าหรือการส่งออกป้อนราชอาณาจักร พ.ศ. 2563 (6) พระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. 2507 (7) กฎกระทรวงการขอขึ้นทะเบียนและการออกหนังสือรับรองการขึ้นทะเบียนที่ดินเป็นสวนป่า พ.ศ. 2561 (8) กฎกระทรวงการขอและการออกใบสำคัญรับรองการจัดการป่าไม้อย่างยั่งยืน พ.ศ. 2561 (9) ระเบียบกรมป่าไม้วาดด้วยการอนุญาตให้ทำการปลูกสร้างสวนป่าหรือปลูกไม้ยืนต้นภายในเขตป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. 2548 (10) ประกาศกรมวิชาการเกษตร เรื่องหลักเกณฑ์วิธีการและเงื่อนไขการขอขึ้นทะเบียนแปลงปลูกพืชอนุรักษ์ประเภทไม้ต้นตามพระราชบัญญัติพันธุ์พืช พ.ศ. 2518 พ.ศ. 2562 (11) กฎกระทรวง ฉบับที่ 26 (พ.ศ. 2528) ออกตามความในพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484 ว่าด้วยการนำไม้หรือของป่าเคลื่อนที่ ซึ่งมีกฎหมาย

ระเบียบกรมป่าไม้วาดด้วยการออกหนังสือรับรองไม้ผลิตภัณฑ์ไม้และถ่านไม้เพื่อการค้าหรือการส่งออกป้อนกราชอาณาจักร พ.ศ. 2563 (12) พระราชบัญญัติสวนป่า (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2558 ที่ให้ความหมายของไม้ชุดล้อมไว้ว่า “ไม้ชุดล้อม” หมายความว่า ไม้ยืนต้นที่มีชีวิตที่ถูกชุดล้อมขึ้นมาทั้งรากเพื่อให้สามารถเคลื่อนย้ายไปปลูกในสถานที่แห่งอื่นได้ แต่ในเรื่องการควบคุมและจัดการไม้ชุดล้อมเป็นการเฉพาะไม่ปรากฏ ซึ่งก็เหมือนกับหลายประเทศที่มีการควบคุมรวมไปกับการจัดการป่าไม้ของประเทศโดยกฎหมายหลัก แต่กฎหมายหลักที่เกี่ยวข้องกับการอนุรักษ์ธรรมชาติและภูมิทัศน์ประเทศไทยไม่มีเหมือนประเทศอื่น ๆ จึงเป็นช่องว่างให้การจัดการป่าไม้เกี่ยวกับไม้ชุดล้อมจึงไม่สมบูรณ์ แต่ในเชิงกระบวนการควบคุมและจัดการไม้ชุดล้อมในหลายประเทศมีกฎหมายภายในควบคุมเป็นลำดับตามระบบของแต่ละท้องถิ่น จากผลการวิจัยจึงแยกประเด็นปัญหาการควบคุมและจัดการที่กฎหมายประเทศไทยไม่มี สรุปได้ว่า

1. ปัญหาทางกฎหมายที่ควรมีมาตรการทางกฎหมายมาบังคับและควบคุมไม้ชุดล้อมที่ใช้ในงานภูมิทัศน์

1) ปัญหาแหล่งที่มาของไม้ชุดล้อมที่ใช้ในงานภูมิทัศน์ แหล่งที่มาของไม้ชุดล้อมที่ใช้ในงานภูมิทัศน์ควรมีการขึ้นทะเบียนไม้ชุดล้อมที่มีขนาดใหญ่ที่มีขายเป็นการทั่วไปจากพื้นที่กรรมสิทธิ์หรือพื้นที่ที่หน่วยงานรัฐครอบครอง เช่น องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น แม้มีกฎหมายประกาศกรมวิชาการเกษตร เรื่องหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขการขอขึ้นทะเบียนแปลงปลูกพืชอนุรักษ์ประเภทไม้ต้นตามพระราชบัญญัติ

พันธุ์พืช พ.ศ. 2518 พ.ศ. 2562 แต่ก็ไม่ได้กำหนดมาตรการเกี่ยวกับไม้ชุดล้อมทั่วไปที่มีจำหน่ายในตลาดต้นไม้ กฎหมายควบคุมและจัดการเป็นการเฉพาะจึงควรมีการออกกฎหมายเพื่อสร้างระบบควบคุมแหล่งไม้ชุดล้อมที่ใช้ในงานภูมิทัศน์ให้มีความชัดเจนหรือในกรณีตามกฎหมายของกรมป่าไม้วาดด้วยระเบียบกรมป่าไม้วาดด้วยการออกหนังสือรับรองไม้ผลิตภัณฑ์ไม้และถ่านไม้เพื่อการค้าหรือการส่งออกป้อนกราชอาณาจักร พ.ศ. 2563 ที่รับรองแหล่งที่มาของไม้ชุดล้อมเพื่อการส่งออกเมื่อประเทศปลายทางต้องการให้รับรอง แต่ไม่ได้มีการกำหนดเป็นการบังคับต้นไม้ที่เป็นไม้ชุดล้อมภายในประเทศ ที่จะมีการรับรองแหล่งที่มาของไม้ชุดล้อม อีกทั้งไม่มีกฎหมายแจ้งให้ผู้ประกอบการแจ้งการครอบครองต้นไม้ ซึ่งเมื่อมีการซื้อขายจึงไม่สามารถทราบถึงแหล่งที่มาชัดเจน และหากพิจารณาตามพระราชบัญญัติสวนป่า (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2558 การปลูกป่าเพื่อเศรษฐกิจอย่างไม้ชุดล้อม ตามกฎหมายดังกล่าวที่มีจุดประสงค์ส่งเสริมการปลูกป่า แต่มีข้อจำกัดเรื่องที่ดินที่จะใช้ปลูก ในแง่มุมมองคือ เอกชนที่ไม่มีที่ทำกินแต่อยากใช้ประโยชน์ที่ดินของรัฐที่ว่างเปล่าที่ไม่ได้ใช้ประโยชน์หรือที่ดินของรัฐที่เป็นสาธารณะประโยชน์ที่ไม่มีบุคคลใดเข้าใช้เพราะตามมาตรา 4 อนุญาตเฉพาะที่ดินมีเอกสารยืนยันว่าสามารถเข้าใช้ประโยชน์ได้เท่านั้น ซึ่งเมื่อพิจารณาจากแผนยุทธศาสตร์ชาติที่ต้องการเพิ่มพื้นที่ป่า จัดการป่าไม้อย่างยั่งยืน การเพิ่มพื้นที่ป่าเศรษฐกิจเพื่อใช้ในเชิงพาณิชย์ พระราชบัญญัติสวนป่าแม้มุ่งส่งเสริมการปลูกป่าเพื่อขายเนื้อไม้เป็นหลัก แต่ก็ไม่ห้ามที่จะ

นำต้นไม้จากสวนป่าที่ขออนุญาตในการที่จะ
ขุดล้อมเพื่อจำหน่ายในตลาดต้นไม้ แต่พระราช-
บัญญัติดังกล่าวไม่ได้มีมาตรการที่เป็นรูปธรรม
เรื่องการจัดการไม้ขุดล้อมที่จะนำไปใช้ระหว่าง
อายุยังไม่สามารถขายเป็นเนื้อไม้ได้

เมื่อพิจารณาแหล่งที่มาของไม้ขุดล้อม
ในสหรัฐอเมริกา สหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนี
หรือเครือรัฐออสเตรเลียจะพบว่า แหล่งของ
ไม้ขุดล้อมมาจากแปลงปลูกที่มีการขออนุญาต
รัฐตามกฎหมาย สำหรับในต่างประเทศแหล่ง
ที่มาของไม้ขุดล้อมจะควบคุมโดยกฎหมายหลัก
เช่นสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนีควบคุมโดยใช้
พื้นที่เป็นหลัก ทุกพื้นที่ของประเทศหากต้นไม้
ต้นใด มีความสำคัญต่อระบบนิเวศหรือภูมิทัศน์
นั้น ๆ แล้วจะคุ้มครองห้ามการตัด ฟัน ขุด ถาก
ถอน กาน ลิด หรือเคลื่อนย้ายโดยวิธีการใด ๆ
อย่างเด็ดขาด ซึ่งถ้าจะใช้หลักการเดียวกันกับ
สหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนีต้องออกกฎหมาย
อนุรักษ์และภูมิทัศน์เป็นกฎหมายกลางก็จะ
ไม่ต้องออกกฎหมายอื่นอีกและในบางประเทศ
อย่างเครือรัฐออสเตรเลีย มีการกำหนด
การซื้อขายไม้ขุดล้อมที่มีขนาดใหญ่กันได้เฉพาะ
ในฟาร์มหรือแปลงปลูกเท่านั้น ซึ่งในแต่ละ
ประเทศมีความเข้มงวดให้แปลงปลูกมีมาตรฐาน
รวมถึงระบบการขุดล้อมดูแลก็ต้องเป็นไปตาม
การขออนุญาต เพื่อรับรองแหล่งที่มาของต้นไม้
ที่จะนำไปใช้ในงานภูมิทัศน์ ซึ่งเมื่อมีการ
ออกกฎหมายจัดระบบตั้งแต่มีการขึ้นทะเบียน
แปลงปลูกแล้ว จึงทำให้การควบคุมการนำต้นไม้
ไปยังที่ต่าง ๆ ทำได้ง่ายขึ้น เมื่อพิจารณาตาม
กฎหมายไทยและกฎหมายต่างประเทศแล้ว
ผู้วิจัยเห็นว่า การออกกฎหมายใหม่เพื่อควบคุม

และจัดการไม้ขุดล้อมที่ใช้ในงานภูมิทัศน์เพื่อ
กำหนดแหล่งที่มาของไม้ขุดล้อม มีการกำหนด
ทะเบียนแปลงปลูกหรือมีการควบคุมจัดการ
ในธุรกิจไม้ขุดล้อมให้มีความชัดเจนเรื่อง
แหล่งที่มาของไม้ขุดล้อมจะทำให้ปัญหาความ
ไม่ชัดเจนเรื่องแหล่งที่มาของไม้ขุดล้อมหมดไปได้
แต่ถ้าจะไม่มีกร่างกฎหมายใหม่เกี่ยวกับ
ไม้ขุดล้อมเป็นการเฉพาะก็ให้มีการออก
พระราชบัญญัติกฎหมายกลางเรื่องการอนุรักษ์
ธรรมชาติ และ ภูมิทัศน์ อย่าง สหพันธ์
สาธารณรัฐเยอรมนี หรือกฎหมายเกี่ยวกับป่าไม้
อย่างเครือรัฐออสเตรเลียและสหรัฐอเมริกา
แต่ในประเทศดังกล่าวมีการออกกฎหมายกลาง
ที่เรียกว่าคณะกรรมการพิชแห่งชาติทำหน้าที่
ในการอนุญาตประกอบการตลอดจนการดูแล
พิชทั้งหมดในประเทศที่ต้องขออนุญาต
ในการดำเนินการเกี่ยวกับการเคลื่อนย้ายพิชด้วย
โดยมีกฎหมายของสภาธุรกิจเป็นเครื่องมือ
ในการควบคุมดูแลร่วมด้วย ตลอดจนกฎหมาย
ท้องถิ่น ในการควบคุมแหล่งที่มาของไม้ขุดล้อม
ซึ่งในสาธารณรัฐสิงคโปร์จะไม่ปรากฏเรื่องนี้
เพราะไม้ขุดล้อมของสาธารณรัฐสิงคโปร์
มีการนำเข้าจากต่างประเทศเท่านั้น ไม่มีการขาย
หรือจำหน่ายในประเทศ หากเป็นไปตามข้อค้นพบ
ประการหลัง ผู้วิจัยเห็นว่าจะเป็นการล่าช้าที่จะมี
กฎหมายกลาง แม่นในปัจจุบันจะมีสภาธุรกิจ
แต่สภาธุรกิจก็ไม่ได้มีบทบาทในการเข้าไป
ดูแลการประกอบการของผู้จำหน่ายไม้ขุดล้อม
อย่างต่างประเทศ ที่ผู้ประกอบการไม้ขุดล้อม
ต้องมีธุรกิจประจำบริษัทที่จะขุด ดูแลแหล่ง
แปลงปลูกหากมีการจำหน่ายก็จะดำเนินการ
ดูแลโดยธุรกิจผู้เชี่ยวชาญของผู้ประกอบการ

2) ปัญหาการประกอบการทำธุรกิจด้านไม้ชุดล้อมที่ใช้ในงานภูมิทัศน์

ปัญหาการกำหนดชนิด ประเภท ขนาด ของต้นไม้ เพื่อการประกอบการทำธุรกิจด้านไม้ชุดล้อมที่ใช้ในงานภูมิทัศน์ซึ่งการกำหนดชนิด ประเภท ขนาด ของต้นไม้ เพื่อปกป้องคุ้มครองการเจริญเติบโตของพืช และปกป้องความหลากหลายของระบบนิเวศน์เพื่อให้ระบบนิเวศน์ยังคงอยู่ และเพื่อป้องกันการตายของต้นไม้ ในบางประเทศที่กำหนดให้ขนาดของต้นไม้ที่จะขายได้มี เพื่อป้องกันการตายของต้นไม้ ในหลายประเทศไม่ได้กำหนดขนาดไว้ แต่มีการกำหนดชนิด ประเภท ของต้นไม้เช่น ต้นสน ต้นโอ๊ค ในสหรัฐอเมริกาที่กำหนดการขออนุญาตจำหน่าย เคลื่อนย้าย โดยเฉพาะ และในบางประเทศขนาดต้นไม้ในที่สาธารณะ ที่ห้ามขุดย้าย ถอน เพื่อเอาออกนอกพื้นที่ดั้งเดิม เช่น สหรัฐอเมริกา สหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนีและเครือรัฐออสเตรเลีย ที่กำหนดขนาดของต้นไม้ไว้ในกฎหมายกลาง ซึ่งเป็นการจำกัดไว้ตั้งแต่ต้นทาง หากเป็นต้นไม้ในแปลงปลูกไม่ได้จำกัดไว้ แต่มักประสบปัญหาเรื่องต้นทุนและความเสี่ยง การขนส่งที่จะทำให้ต้นไม้ตายได้ ผู้ประกอบการไม่นิยมที่จะปลูกให้มีขนาดใหญ่มาก ในกรณีประเทศไทยไม่มีกำหนดไว้ทุกกรณี กฎหมายประเทศไทยไม่มีกฎหมายกลางกำหนดชนิด ประเภท ขนาด ของต้นไม้ไว้ทุกกรณีซึ่งเมื่อพิจารณากฎหมายที่เกี่ยวข้องเดิมคือพระราชบัญญัติป่าไม้พ.ศ. 2484 ที่มีการควบคุมการครอบครองไม้ป่าอนุรักษ์ ซึ่งค่อนข้างเข้มงวดแม้อยู่ในแปลงปลูกของพื้นที่กรรมสิทธิ์ก็ไม้อาจครอบครองได้ แต่ปัจจุบันกฎหมายยกเลิกไปแล้วเพื่อส่งเสริมการปลูกป่า แต่กฎหมายดังกล่าวก็ให้อำนาจ

ออกพระราชกฤษฎีกา ไม้หวงห้ามเป็นการเฉพาะได้ในภายหลัง แต่การไม่ได้กำหนดชนิด ประเภท ขนาดของไม้ชุดล้อมจึงอาจทำให้มีการนำต้นไม้จากธรรมชาติ ที่สาธารณะ หรือจากเขตป่าสงวน มาสวมสิทธิในพื้นที่กรรมสิทธิ์ได้ง่ายขึ้น ย่อมนำไปสู่ความเสี่ยงที่ต้นไม้สำคัญมีการซื้อขาย ไปอยู่ในความครอบครองของส่วนบุคคล ดังนั้น ผู้วิจัยเห็นว่า เมื่อเปรียบเทียบกับกฎหมายไทย และต่างประเทศแล้วควรมีการกำหนดชนิด ประเภทขนาดของต้นไม้ในที่ดั้งเดิมหัวไร่ปลายนา หรือต้นไม้ในธรรมชาติ เพราะมีผลต่อระบบนิเวศน์ เพื่อป้องกันการตายของต้นไม้และความสมบูรณ์ของระบบนิเวศน์ แต่ถ้าเป็นต้นไม้ในแปลงปลูกก็สมควรกำหนดเพื่อให้ผู้ประกอบการมีอำนาจตัดสินใจในจุดคุ้มทุนของต้นไม้ และในชนิด ประเภทก็ควรมีการส่งเสริมมากกว่าการควบคุม

3) ปัญหาการเคลื่อนย้ายและการคุ้มครองต้นไม้ที่เจริญเติบโตขึ้นอยู่เป็นการทั่วไปในที่สาธารณะ

ในด้านการเคลื่อนย้ายและการคุ้มครองต้นไม้ที่เจริญเติบโตขึ้นอยู่เป็นการทั่วไปในที่สาธารณะประเทศไทยจัดการแยกคุ้มครองต้นไม้ตามหลักกรรมสิทธิ์ก็นับว่าเป็นการคุ้มครองต้นไม้ในบริบททางสภาพแวดล้อมนิเวศวิทยาที่แตกต่างไปตามแต่ละท้องที่ การจัดการคุ้มครองต้นไม้ในพื้นที่สาธารณะก็ให้มีการจัดการโดยแสดงความชัดเจนในพื้นที่สาธารณะเพื่อความเข้าใจที่ชัดเจนและง่ายต่อการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องและควรมีการออกกฎหมายเพื่อคุ้มครองต้นไม้ที่มีคุณค่าต่อท้องถิ่นหรือทางประวัติศาสตร์ ในด้านการควบคุมการเคลื่อนย้ายไม้ชุดล้อม

จากแหล่งหนึ่งไปยังอีกแหล่งหนึ่งได้ข้อสรุปจากกฎหมายที่ดินของรัฐมีกฎหมายติดตามการเคลื่อนย้าย แต่ในทางปฏิบัติเจ้าหน้าที่ไม่ได้ตรวจสอบ ติดตามต้นไม้ในความอาณัติของรัฐตามพระราชบัญญัติป่าสงวน อุทยาน หรือป่าเขตอนุรักษ์ภายใต้พระราชบัญญัติป่าไม้พ.ศ. 2484 ที่ได้กำหนดให้อำนาจไว้ และต้นไม้ที่เคลื่อนย้ายในทางหลวง ทางสาธารณะ ทางบก ทางน้ำที่ไม่มีกฎหมายตรวจสอบได้อย่างชัดเจนจึงนำมาซึ่งการบังคับใช้กฎหมายของเจ้าหน้าที่รัฐที่ไม่มีกฎหมายกำหนดไว้ในกฎหมายอย่างเป็นรูปธรรม

เมื่อพิจารณาตามกฎหมายต่างประเทศที่มีการกำหนดการคุ้มครองต้นไม้ในที่สาธารณะอย่างชัดเจนตามกฎหมายกลางที่ออกโดยรัฐบาลกลางครอบคลุมทุกพื้นที่ในสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนี สาธารณรัฐสิงคโปร์ หรือในบางรัฐของสหรัฐอเมริกาที่มีการคุ้มครองต้นไม้ในพื้นที่ของประชาชน ที่รัฐสามารถห้ามเอกชนดำเนินการถอน ขุด หรือเคลื่อนย้ายต้นไม้ในพื้นที่ของตนเอง ดังนั้น ในการคุ้มครองต้นไม้ในที่สาธารณะจะเป็นการป้องกันการลักลอบนำต้นไม้เข้าสู่วงจรธุรกิจไม้ซุงได้โดยอัตโนมัติ

เมื่อพิจารณาตามกฎหมายไทยกับต่างประเทศเห็นว่า การคุ้มครองต้นไม้ในที่สาธารณะประเทศไทยไม่จำเป็นต้องออกกฎหมายเป็นการเฉพาะเพราะในกฎหมายป่าไม้พ.ศ. 2484 ได้กำหนดคุ้มครองต้นไม้ทุกชนิดหากไม่อยู่ในพื้นที่ครอบครองของหน่วยงานใด ก็ให้อยู่ในความครอบครองของกรมป่าไม้ และกฎหมายสวนป่า พ.ศ. 2535 ได้กำหนดความหมายของไม้ที่มีคุณค่า ว่าหากปรากฏว่ามีคุณค่าทางวัฒนธรรม

หรือของท้องถิ่น การเคลื่อนย้ายต้องได้รับความเห็นชอบและยินยอมจากคนท้องถิ่น อย่างไรก็ตามปัญหายังคงอยู่ที่กลไกตรวจสอบป้องกันและควบคุมการขายต้นไม้ในที่สาธารณะที่ขาดประสิทธิภาพทำให้ยังคงมีการเคลื่อนย้ายต้นไม้ในที่ต่าง ๆ ออกไปเพื่อผลประโยชน์ส่วนบุคคล

4) ปัญหาการควบคุมการเคลื่อนย้ายไม้ซุงล้อยจากแหล่งหนึ่งไปยังอีกแหล่งหนึ่ง

ด้านการควบคุมการเคลื่อนย้ายไม้ซุงล้อยซึ่งเป็นการกำหนดหลักเกณฑ์ในการควบคุมการเคลื่อนย้ายและให้อำนาจเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบอย่างเป็นรูปธรรมเพื่อแก้ปัญหาโครงสร้างหน่วยงานรัฐในการควบคุม ติดตามการเคลื่อนย้ายต้นไม้ที่เป็นไม้ซุงล้อยให้สามารถดำเนินการได้อย่างเป็นระบบจากต้นทาง กลางทางและปลายทาง รวมถึงการคุ้มครองต้นไม้ที่เจริญเติบโตขึ้นอยู่เป็นการทั่วไปในที่สาธารณะที่อาจมีการซุงล้อยต้นไม้ดังกล่าวไปใช้ในงานภูมิทัศน์ของรัฐ ควรมีการออกระเบียบในทางปฏิบัติอีกครั้งเพื่อวางแผนปฏิบัติการของเจ้าหน้าที่หากนำประเด็นกฎหมายต่างประเทศกำหนดขนาดต้นไม้เมื่อพิจารณากฎหมายต่างประเทศอย่างสหรัฐอเมริกาจะมีการกำหนดความสูงของต้นไม้ที่จะเคลื่อนย้ายได้ต้องมีความสูงตามกฎหมายซึ่งแต่ละรัฐกำหนดแตกต่างกันและการเคลื่อนย้ายต้องขออนุญาตท้องถิ่นตามกฎหมายเทศบัญญัติ หรือในบางประเทศการเคลื่อนย้ายต้นไม้ต้องขออนุญาต Nation Park เช่น สาธารณรัฐสิงคโปร์ หรือบางประเทศพบว่าการเคลื่อนย้ายไม้ซุงล้อยต้องเป็นไปตามข้อกำหนดของพระราชบัญญัติจราจรเช่นเครือรัฐออสเตรเลีย เมื่อเปรียบเทียบกับตามกฎหมายประเทศไทยแล้ว ผู้วิจัยเห็นว่า

ควรมีการสร้างรูปแบบทางกฎหมายให้ชัดเจน ในการกำหนดมาตรฐานขนาดของต้นไม้ที่จะ ขุดล้อมเพื่อนำไปใช้ในงานภูมิทัศน์ และเพื่อ ปกป้องต้นไม้เก่าแก่ให้คงอยู่ในท้องถิ่นอย่าง ยั่งยืน ตลอดจนการขออนุญาตเคลื่อนย้ายต้นไม้ การนำแนวคิดการมีส่วนร่วมของท้องถิ่นทำ หน้าที่แทนส่วนกลางและยังเป็นการดูแลที่ทั่วถึง การให้อำนาจท้องถิ่นในการอนุญาตในการ เคลื่อนย้ายไม้ขุดล้อมเพื่อใช้ในงานภูมิทัศน์ ก็ควรมีอย่างเป็นรูปธรรมชัดเจนจะทำให้ลด ปัญหาการลักลอบนำต้นไม้ออกจากป่าชุมชน ป่าอนุรักษ์หรือพื้นที่ส่วนรวมที่ไม่ปรากฏ ผู้ครอบครองชัดเจนได้

5) ปัญหาหน่วยงานรัฐผู้รับผิดชอบ

5.1) ปัญหาหน่วยงานรัฐผู้รับผิดชอบ ในการควบคุม ติดตามการเคลื่อนย้ายต้นไม้ ที่เป็นไม้ขุดล้อม ในส่วนทางด้านโครงสร้างของ หน่วยงานรัฐในการควบคุม ติดตามการเคลื่อนย้าย ต้นไม้ที่เป็นไม้ขุดล้อมที่ขาดการปฏิบัติงานจริง ทำให้ ยังมีการพบเห็นไม้ขุดล้อมที่ใช้ในภูมิทัศน์ยังไม่มี หน่วยงานของรัฐควบคุม กำกับ ติดตาม ดูแล หรือส่งเสริมให้มีความเป็นเอกภาพ เมื่อพิจารณา กฎหมายต่างประเทศอย่างสาธารณรัฐสิงคโปร์ มีจุดเด่นเรื่องการควบคุมการเคลื่อนย้ายไม้ ขุดล้อมที่เริ่มตั้งแต่การเคลื่อนย้ายจากจุดหนึ่ง ไปยังจุดหนึ่งที่ต้องการแจ้งรัฐ ซึ่งเป็นหน้าที่ ที่ต้องขออนุญาตรัฐถึงการเคลื่อนย้ายต้นไม้ ดังกล่าวและมีกฎหมายผังเมืองควบคุมร่วมด้วย ซึ่งจะมีความคล้ายกับสหรัฐอเมริกาบางรัฐ ที่เจ้าหน้าที่รัฐเป็นผู้ควบคุมอำนาจ แต่ถ้าพิจารณา ในประเทศเครือรัฐออสเตรเลีย จะพบว่า การเคลื่อนย้ายไม้ขุดล้อมจะถูกออกแบบให้

เอกชนรูปแบบบริษัทมีหน้าที่เฉพาะในการ ขนส่งต้นไม้ ภายใต้กฎหมายขนส่งแต่ก็ควบคุม โดยอำนาจรัฐ เจ้าหน้าที่รัฐ ที่ผู้ประสงค์จะ เคลื่อนย้ายต้องมีการขออนุญาตรัฐเช่นกัน หน่วยงานรัฐผู้รับผิดชอบในการควบคุม ติดตาม การเคลื่อนย้ายต้นไม้ที่เป็นไม้ขุดล้อมของ ประเทศไทยด้านเจ้าพนักงานผู้มีอำนาจควบคุม และการจัดการไม้ขุดล้อมที่ใช้ในงานภูมิทัศน์ ไม่มีกฎหมายกำหนดเฉพาะ มีการออกกฎหมาย ที่เกี่ยวกับการปลูกสวนป่า ปลูกป่าเพื่อการ พานิชย์ โดยกรมป่าไม้มีหน้าที่ควบคุมดูแล หรือ การขึ้นทะเบียนแปลงปลูกต้นไม้อนุรักษ์ มีการ กำหนดหน่วยงานต่างกัน เห็นว่าการกำหนด หน่วยงานและเจ้าหน้าที่ที่มีอำนาจตามระเบียบ การส่งเสริมและจัดการไม้ขุดล้อมที่ใช้ในงาน ภูมิทัศน์ ควรมีการมอบหมายอย่างชัดเจนให้ กรมวิชาการเกษตรเป็นการเฉพาะเหมือนกับ ต่างประเทศที่ให้กระทรวงเกษตรเป็นผู้มีอำนาจ หน้าที่เป็นการเฉพาะ เพื่อสร้างมาตรการทาง กฎหมายในการจัดการและแก้ปัญหาอำนาจ การบังคับใช้กฎหมายของเจ้าหน้าที่รัฐให้มีอำนาจ ตามที่กฎหมายให้อำนาจซึ่งการกำหนดให้มี หน่วยงานรับผิดชอบโดยตรงหรือให้อำนาจ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องที่มีอยู่เดิมเพิ่มส่วนงาน เกี่ยวกับการจัดการไม้ขุดล้อม ในความเห็นของ ผู้วิจัยเห็นด้วยกับการเพิ่มส่วนงานในหน่วยงาน ที่เกี่ยวข้องของกรมป่าไม้และกรมวิชาการเกษตร ที่รับผิดชอบอยู่ในปัจจุบันแทนการตั้งโครงสร้าง หน่วยงานและเจ้าหน้าที่ใหม่และมีการกำหนด โทษทางพินัยแทนโทษทางอาญา เพื่อส่งเสริม ประชาชนผู้ประกอบการให้มีการประกอบการ ได้อย่างยั่งยืน

5.2) ปัญหาหน่วยงานหรือเจ้าหน้าที่รัฐที่มีหน้าที่กลั่นกรอง อนุญาต อนุมัติและจัดเก็บภาษี

ในส่วนด้านหน่วยงานหรือเจ้าหน้าที่รัฐที่มีหน้าที่กลั่นกรอง อนุญาต อนุมัติและจัดเก็บภาษีซึ่งในข้อกฎหมายมีการยกเว้นภาษีสำหรับสินค้าทางการเกษตรประเภทไม้ชุดล้อมซึ่งไม่มีแนวโน้มจะจัดเก็บภาษี โดยหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องให้ความเห็นไปในแนวทางเดียวกันว่าเพื่อส่งเสริมการประกอบธุรกิจไม้ชุดล้อมหน่วยงานหรือเจ้าหน้าที่รัฐที่มีหน้าที่กลั่นกรอง อนุญาต อนุมัติและจัดเก็บภาษีซึ่งการจัดเก็บภาษี ในต่างประเทศ เช่น สหรัฐอเมริกาจะให้อำนาจของหน่วยงานท้องถิ่นที่มีกฎหมายของท้องถิ่นให้อำนาจเป็นการเฉพาะภายใต้กฎหมายรัฐบาลกลาง ซึ่งประเทศสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนี เครือรัฐออสเตรเลีย จะมีเจ้าหน้าที่รัฐในระดับหน่วยงานกลางของรัฐทำหน้าที่ในการกลั่นกรอง อนุญาต อนุมัติ ซึ่งเป็นกรมการเกษตร มีเพียงสาธารณรัฐสิงคโปร์ที่เป็นอำนาจของรัฐบาลส่วนกลางคือ กรมอุทยานเฉพาะในการอนุญาต ควบคุมดูแลทั้งระบบ โดยไม่ใช่กรมการเกษตร สำหรับประเทศไทยการอนุญาต อนุมัติ จัดเก็บภาษีในการประกอบการไม่ได้มีการกฎหมายกำหนดไว้ มีเพียงกรมวิชาการเกษตรที่มีการดูแลกรณีการส่งออกและมีกระทรวงพาณิชย์เป็นผู้อนุญาตในการเป็นผู้ประกอบการเพื่อส่งออก แต่ถ้าเป็นการประกอบการภายในประเทศ การดำเนินการทุกประการไม่ได้กำหนดเกณฑ์การขออนุญาตไว้ และมีเพียงการจัดเก็บภาษีจากธุรกิจ

ดังนี้เมื่อศึกษาจากกฎหมายไทยและต่างประเทศแล้วผู้วิจัยเห็นว่าควรมีการออกกฎหมายเรื่องการขออนุญาตประกอบการโดยให้กรมวิชาการเกษตรดำเนินการหน่วยงานเริ่มต้นเพราะเป็นการประกอบธุรกิจต้นไม้ที่เป็นอาชีพเกษตรกร ซึ่งกฎหมายไม่ควรมีการกำหนดภาษีเพื่อส่งเสริมให้มีการประกอบธุรกิจดังกล่าวมากขึ้น แต่ควรมีการควบคุมเรื่องการอนุญาตให้ได้มาตรฐานที่ดีและควบคุมการนำต้นไม้นอกแปลงปลูกมาใช้ในธุรกิจไม้ชุดล้อมให้น้อยลง

2. ปัญหาทางกฎหมายที่ควรมีมาตรการทางกฎหมายในการจัดการไม้ชุดล้อมที่นำไปใช้ในงานภูมิทัศน์ได้แก่

1) ปัญหาเรื่องของผู้ที่มีสิทธิประกอบการในธุรกิจการปลูก ขยาย ไม้ชุดล้อมที่ใช้ในงานภูมิทัศน์

ในการจัดการเรื่องผู้ที่มีสิทธิประกอบการในธุรกิจการปลูก ขยาย ไม้ชุดล้อมที่ใช้ในงานภูมิทัศน์ ในสหรัฐอเมริกามีกฎหมาย Tree Removal Regulations by State 2016 หรือ เครือรัฐออสเตรเลียก็จะมีกฎหมายหลัก เช่น Tree Protection Act 2005, Nature Conservation Act 1980 คือ กฎหมายกลางเรื่องการอนุรักษ์ธรรมชาติและภูมิทัศน์หลักในการควบคุมต้นไม้ผู้ประกอบการที่ทำธุรกิจก็ขออนุญาต มีการกำหนดมาตรฐานแปลงปลูก วัสดุแปลงปลูก เรือนเพาะชำ ซึ่งต้นไม้ที่ผู้ประกอบการนำมาใช้ในการประกอบการต้องมาจากแปลงปลูกเท่านั้น ถ้านำมาจากที่อื่นจะผิดกฎหมาย และมีการซื้อขายกันได้ต้องอยู่ในฟาร์มหรือแปลงปลูก ไม่มีการนำมาเสนอขายเป็นการทั่วไปในตลาดต้นไม้ในประเทศไทย

ด้านกฎหมายของประเทศไทยจึงควรมีมาตรการทางกฎหมายในการจัดการเฉพาะสำหรับเรื่องไม้ซดล่อม เห็นว่าควรสร้างมาตรการทางกฎหมายเพื่อเป็นเครื่องมือในการส่งเสริมและจัดการธุรกิจไม้ซดล่อมและควรมีการบัญญัติกฎหมายเรื่องของผู้ที่มีสิทธิประกอบการในธุรกิจการปลูก ซื่อขาย ไม้ซดล่อม เพื่อรองรับการประกอบธุรกิจไม้ซดล่อมทั้งคนไทยและต่างด้าวที่จะมีขึ้นในอนาคตอีกทั้งในการขออนุญาตควรมีการกำหนดคุณสมบัติผู้ขออนุญาตแยกเป็นบุคคลธรรมดาและนิติบุคคลอย่างชัดเจน ซึ่งการอนุญาตและการประกอบการไม้ซดล่อม เป็นการอนุญาตให้มีการปลูกสร้างสวนป่าเพื่อประกอบธุรกิจไม้ซดล่อมโดยให้อำนาจเจ้าหน้าที่รัฐเพื่อจัดข้อบกพร่องในการใช้อำนาจของหน่วยงานหรือเจ้าหน้าที่รัฐที่มีหน้าที่กั้นกรอง อนุญาตอนุมัติและจัดเก็บภาษีเพื่อรองรับให้มีอำนาจตามที่กฎหมาย

2) ปัญหาการจัดการด้านราคาต้นไม้ของธุรกิจไม้ซดล่อม

ในด้านการจัดการด้านราคาต้นไม้ของธุรกิจไม้ซดล่อมข้อค้นพบในเรื่องของราคากลางที่ยังเป็นประเด็นถกเถียงกันเพื่อคุ้มครองผู้บริโภคและเพื่อความยั่งยืนในการประกอบธุรกิจไม้ซดล่อม การกำหนดราคากลางแบบจำกัดหรือควบคุมราคาอาจทำให้ผู้ประกอบการลดน้อยลงได้ เพราะมีต้นทุนและลักษณะพิเศษที่ต้องอาศัยช่างผู้ชำนาญในการซดล่อมต้นไม้ แต่ผู้วิจัยตั้งข้อสังเกตว่า ผู้ที่ใช้ไม้ซดล่อมในงานภูมิทัศน์มักเป็นผู้มีฐานะหรือหน่วยงานเอกชนหรือองค์กรของรัฐที่จะนำต้นไม้ไปใช้งานที่มีศักยภาพในการซื้อไม้ซดล่อมการควบคุมราคา

หรือกำหนดราคากลางที่รัดตึงเกินไปอาจก่อให้เกิดอุปสงค์อุปทานที่บิดผัน จนทำให้ผู้ประกอบการธุรกิจลดน้อยลงได้เพราะต้องรับภาระต้นทุนที่สูงจากการซดล่อมต้นไม้เพื่อนำมาขาย เมื่อพิจารณาตามกฎหมายไทยและต่างประเทศแล้วไม่มีกฎหมายควบคุมราคาก็ตาม แต่ผู้วิจัยเห็นว่า การตั้งหรือเสนอแนะราคามาตรฐานตามแต่ชนิด ประเภท ขนาด ของต้นไม้ เป็นการเสนอราคาแนะนำ ก็น่าจะเป็นทางออกสำหรับการโต้แย้งเรื่องการตั้งราคาที่แพงเกินจริงได้ ซึ่งรัฐควรออกราคาแนะนำเช่นเดียวกับราคาพืชผลทางการเกษตร โดยคำนึงถึงต้นทุนและการดูแลรักษาของผู้ประกอบการ เพราะในปัจจุบันมีการตั้งราคากลางในกลุ่มของผู้ประกอบการแต่เป็นเพียงการตั้งราคาโดยกลุ่มด้านที่เป็นผู้ขายเท่านั้น

3) ปัญหาเรื่องขนาดของต้นไม้ที่จะทำการซื่อขายไม้ซดล่อม

ในตลาดต้นไม้ ไม่ได้มีการจำกัดขนาดของไม้ซดล่อม ซึ่งขนาดของต้นไม้เป็นสิ่งสำคัญต่อระบบนิเวศน์โดยรวม อีกทั้งเมื่อคิดจากคุณค่าของต้นไม้แต่ละต้น ตามหลักการคำนวณคุณค่าของต้นไม้แล้วนับว่าเป็นเรื่องที่สำคัญยิ่ง ซึ่งมีในหลายระบบ เช่น ระบบของ Gary O. Robinette จากหนังสือ A Guide to Estimating Landscape Costs ระบบของ DR Helliwell จากหนังสือ Amenity Valuation of Trees & Woodlands หรือระบบของ SUFA (Southern Urban Forestry Association) ซึ่งเป็นการประเมินค่าต้นไม้ที่ยืนยันถึงคุณค่าของต้นไม้ในแต่ละต้นที่มีค่ามากกว่าแค่ต้นทุนที่ทำให้ต้นไม้ขึ้นเจริญเติบโต ดังนั้น เมื่อมีการซด เคลื่อนย้ายออกจากที่หนึ่ง

ไปยังที่หนึ่งย่อมกระทบต่อสภาพแวดล้อม ดังกล่าวแน่นอนซึ่งเมื่อเรานำเรื่องการประเมินค่า ของต้นไม้มาใช้ในประเทศไทย จะทำให้เรารู้ ต้นทุนที่แท้จริงในระบบนิเวศที่ควรมีการประเมิน ค่าดังกล่าวในต่างประเทศ ตัวอย่าง ในด้านเรื่อง ขนาดของต้นไม้ที่จะทำการซื้อขายไม้ซุดล้อม ในต่างประเทศมีการจำกัดขนาดในการ เคลื่อนย้าย ซึ่งนั่นหมายถึงการจำกัดการซุดล้อม ต้นไม้จากแปลงปลูกด้วย แม้ไม่มีการกำหนด ขนาดที่จะซื้อขายกันได้ในการแปลงปลูกว่ามีขนาด เท่าใดแต่เมื่อมีการเคลื่อนย้ายต้นไม้ออกจาก ที่เดิมในแปลงปลูกก็ต้องมีการขออนุญาตทุกกรณี ซึ่งปรากฏอย่างชัดเจนในประเทศสหรัฐอเมริกา สหพันธรัฐสาธารณรัฐเยอรมนี และเครือจักรภพ ออสเตรเลีย แต่เมื่อพิจารณากฎหมายไทย ไม่มี กฎหมายเฉพาะที่มีการกำหนดการขออนุญาต ไว้ทุกกรณี คือสามารถที่จะทำการซื้อขายกันได้ ซึ่งหากมีการกำหนดขนาดต้นไม้ มีผลถึง การสั่งซื้อหรือนำต้นไม้ที่มีขนาดใหญ่ไปใช้งาน ซึ่งแก้ปัญหาการตายของต้นไม้ใหญ่ลงได้โดย ไม่จำเป็น

ในความเห็นของผู้วิจัยจึงมีความเห็นว่า ควรมีการออกกฎหมายในประเทศที่บังคับใช้ เกี่ยวกับขนาดของไม้ซุดล้อมเป็นการเฉพาะหรือ หากไม่กำหนดขนาดเช่นกฎหมายต่างประเทศ ก็ให้กำหนดขนาดของการเคลื่อนย้ายต้นไม้ ที่เป็นไม้ซุดล้อมในขนาดที่ใหญ่เพราะจะปกป้อง ต้นไม้และอันตรายที่อาจเกิดจากต้นไม้ที่มี ขนาดใหญ่ที่อาจเกิดขึ้นได้จากอุบัติเหตุต้นไม้ ล้ม โคนลง เนื่องจากไม้ซุดล้อมที่มีขนาดใหญ่ ไม่มีรากแก้วยังลึกลงอย่างต้นไม้ทั่วไป

■ สรุปผลการวิจัย

ในบทสรุปผู้เขียนเห็นว่าการควบคุมและ การจัดการไม้ซุดล้อมที่ใช้ในงานภูมิทัศน์ใน ต่างประเทศ จะมีบริบทและความหลากหลายทาง ชีวภาพที่แตกต่างจากประเทศไทย โดยเฉพาะ อิทธิพลของแนวคิดความหลากหลายทาง ชีวภาพตามทฤษฎีหมุดย้ำ (Rivet Hypothesis) ของ Paul R. Ehrlich and Anne H. Ehrlich นักวิจัย แห่งมหาวิทยาลัยสแตนฟอร์ด สหรัฐอเมริกา ที่ให้ความสำคัญของระบบนิเวศน์ทั้งหมด เปรียบลำตัวของเครื่องบินประกอบด้วย แผ่นเหล็กบาง ๆ ที่ยึดกันไว้ด้วยหมุดที่ทำจาก อลูมิเนียมอัลลอยด์นับล้านตัว ซึ่งหมุดคือ องค์ประกอบในระบบนิเวศน์ทั้งหมดที่เมื่อหมุด หลุดไปเพียงตัวเดียวระบบนิเวศน์ก็เสียสมดุลได้ ซึ่งทฤษฎีนี้สนับสนุนหัวข้อวิจัยของผู้วิจัยเป็น อย่างมาก เพราะจากการค้นคว้าเอกสารและ การสัมภาษณ์มักได้ความเห็นในแนวทางที่ว่า ประเทศไทยมีต้นไม้มากมาย การเอาออกมาจาก หัวไร่ปลายนาออกมาบ้างก็คงไม่ทำให้ต้นไม้ ในประเทศไทยหมดไปซึ่งเป็นความเชื่อที่ผู้วิจัย ไม่เห็นด้วย

ด้วยทฤษฎีหมุดย้ำทำให้ผู้วิจัยเห็นว่า เป็นเรื่อง น่าสนใจที่ทำให้เราต้องคำนึงถึงว่าไม้ซุดล้อม หนึ่งต้นเมื่อเอาออกจากระบบนิเวศน์เดิมย่อมจะ ทำให้ระบบนิเวศน์เดิมเปลี่ยนไปอย่างแน่นอน และความเปลี่ยนแปลงนั้นย่อมค่อย ๆ เปลี่ยนแปลงไปทีละน้อยโดยที่เราไม่ทันสังเกตได้ กว่าที่รับรู้ถึงความเปลี่ยนแปลงนั้นอาจทำให้ ระบบนิเวศน์ของที่ใดที่หนึ่งล่มสลายไปแล้วก็ได้

และเมื่อพิจารณากฎหมายต่างประเทศที่น่าสนใจ คือ ในระบบของต่างประเทศจะมีกฎหมายกลาง หรือกฎหมายแม่บทที่ควบคุมดูแลต้นไม้ทุกชนิด ซึ่งนั่นหมายความว่ารวมถึงต้นไม้ที่ขึ้นอยู่ในที่ใดของประเทศก็ได้ หากการนำออกหรือทำลาย จะทำให้ภูมิทัศน์เดิมเปลี่ยนแปลงไป ซึ่งมักจะนำไปเขียนไว้ในกฎหมายอนุรักษ์ธรรมชาติ สิ่งแวดล้อมและภูมิทัศน์ อย่างเช่น สหพันธ์ สาธารณรัฐเยอรมนี สหรัฐอเมริกา ซึ่งประเด็น ด้านนี้จะแตกต่างกันอย่างสิ้นเชิงเพราะประเทศไทย ไม่มีกฎหมายกลางดังกล่าว มีเพียงกฎหมายเฉพาะ เป็นเรื่อง ๆ ไปภายใต้พระราชบัญญัติป่าไม้ พ.ศ. 2484

ประเด็นที่น่าสนใจมากภายใต้กฎหมาย อนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและภูมิทัศน์ของหลาย ๆ ประเทศจะกำหนดให้หน่วยงานท้องถิ่นออก เทศบัญญัติโดยนายกเทศมนตรีจะมีหน้าที่ อนุญาตภายในท้องถิ่น ซึ่งมีการตั้งการมีส่วนร่วม ของชุมชนเพื่ออนุรักษ์ รักษา ดูแล ต้นไม้ในทุก พื้นที่ของรัฐ การขุดล้อมต้นไม้เพื่อเปลี่ยนที่ เจริญเติบโตหรือเพื่อการอื่นใด ตลอดจนการ จำหน่าย ต้องมีการขออนุญาตท้องถิ่นนั้น ๆ และในบางประเทศมีการกำหนดถึงขนาดการ ทดแทนต้นไม้ในพื้นที่ที่มีการขุด เคลื่อนย้าย ต้นเดิมออกไป เช่น กฎหมายของสหพันธ์ สาธารณรัฐเยอรมนี สหรัฐอเมริกาในบางรัฐ ซึ่งอาจแตกต่างจากสาธารณรัฐสิงคโปร์ที่การ ขุดล้อม การลงปลูกหรือการเคลื่อนย้ายต้องขอ อนุญาตจาก Nation Park ซึ่งผู้วิจัยคิดว่าน่าจะ มาจากขนาดพื้นที่ของสาธารณรัฐสิงคโปร์ที่ แตกต่างจากประเทศอื่น ๆ เป็นแบบอย่างที่ดี ในระดับจังหวัดได้ ในการดำเนินการขออนุญาต จากหน่วยงานส่วนกลางระดับจังหวัดได้โดยตรงได้

ซึ่งในมุมมองของผู้วิจัยคิดว่ารูปแบบการกำหนด โครงสร้างของการควบคุมและจัดการไม้ขุดล้อม ที่ใช้ในงานภูมิทัศน์ในทุกประเทศสามารถ มาปรับใช้ โดยลดขนาดของการบริหารจัดการ ให้เล็กลงตามพื้นที่ในระดับจังหวัดหรือแต่ละ ท้องถิ่นจะทำให้การบริหารจัดการคล่องตัว และง่ายขึ้น ดังนั้น บทบาทการมีส่วนร่วมของ ท้องถิ่นและชุมชน ตลอดจนการมีส่วนร่วม ของประชาชนในพื้นที่จึงเป็นเรื่องที่รัฐควรให้ ความสำคัญ ซึ่งสามารถส่งเสริม จัดการ และ ควบคุมการขุดล้อมไม้ขุดล้อมที่ใช้ในงาน ภูมิทัศน์ได้สมบูรณ์ขึ้น

■ ข้อเสนอแนะ

1. ปัญหาทางกฎหมายจากการไม่มีมาตรการ ทางกฎหมายมาบังคับและควบคุม ได้แก่

1.1 ปัญหาแหล่งที่มาของไม้ขุดล้อมที่ใช้ ในงานภูมิทัศน์สร้างระบบการจัดการแหล่งที่มา ของไม้ขุดล้อมโดยการจัดแจ้งแหล่งที่ต้นไม้นั้น ขึ้นอยู่ต่อหน่วยงานระดับจังหวัดตั้งแต่แหล่ง ต้นทางก่อนนำไปปลูกในที่ต่าง ๆ โดยมีการ ควบคุมแหล่งต้นไม้มันในระดับจังหวัดท้องที่ ร่วมกับคณะกรรมการไม้ขุดล้อมประจำท้องถิ่น ออกไปทำการตรวจสอบสภาพป่า พื้นที่ประกอบการ ไม้ขุดล้อมที่เป็นแหล่งปลูกไม้ขุดล้อมที่ยื่น ขออนุญาต มีการบันทึกความมีอยู่ของต้นไม้ ดังกล่าวและระบุไว้ว่าเพื่อจำหน่ายเป็นไม้ขุดล้อม หรือเป็นไปตามวัตถุประสงค์เพื่อการค้า ภายได้ กฎหมายเพื่อการอนุรักษ์ต้นไม้ของกรมป่าไม้

1.2 ปัญหาการประกอบการทำธุรกิจ ด้านไม้ขุดล้อมที่ใช้ในงานภูมิทัศน์ กำหนด เงื่อนไขการอนุญาตและการสิ้นสุดการอนุญาต

ธุรกิจไม้ซุดล้อมสร้างความชัดเจนในการประกอบการทำธุรกิจด้านไม้ซุดล้อมที่ใช้ในงานภูมิทัศน์ ผู้ขออนุญาตประกอบการต้องมีคุณสมบัติตามเกณฑ์และต้องมีใบอนุญาตผ่านการอบรมรุกรขกร และสามารถขออนุญาตทำการประกอบการไม้ซุดล้อมให้ยื่นคำขอต่อจังหวัดท้องที่ที่ประกอบธุรกิจโดยผู้ยื่นคำขอต้องยื่นขอการรับรองไม้ซุดล้อมที่อยู่ในความครอบครองตามระเบียบกรมป่าไม้ว่าด้วยการออกหนังสือรับรองไม้แล้ว

1.3 ปัญหาการเคลื่อนย้ายและการคุ้มครองต้นไม้ที่เจริญเติบโตขึ้นอยู่เป็นการทั่วไปในที่สาธารณะ มีการควบคุมตรวจสอบความมีอยู่ของไม้ซุดล้อมในทุกพื้นที่โดยเฉพาะพื้นที่สาธารณะและระบุหน่วยงานดูแลให้มีการรับผิดชอบในทุกพื้นที่ได้เพื่อจัดช่องว่างที่ทำให้มีการนำต้นไม้ของสาธารณะไปใช้

1.4 ปัญหาการควบคุมการเคลื่อนย้ายไม้ซุดล้อมจากแหล่งหนึ่งไปยังอีกแหล่งหนึ่งออกกฎหมายทั้งระบบทั้งทางบก ทางน้ำ ทางอากาศในการควบคุมเคลื่อนย้ายไม้ซุดล้อมจากแหล่งหนึ่งไปอีกแหล่งหนึ่ง โดยมีหนังสือแสดงสิทธิหรือหนังสือรับรองแหล่งที่มาของต้นไม้ตามระเบียบเพื่อใช้แสดงแก่เจ้าพนักงานที่มีอำนาจตรวจตราการอนุญาตต้องระบุอายุขนาดแหล่งที่มาของต้นไม้ ต้นทาง ระยะทาง และปลายทางของต้นไม้ดังกล่าวเป็นสำคัญ และเมื่อมีการซุด เคลื่อนย้าย เพื่อประโยชน์ของสภาพแวดล้อมเดิม จังหวัดท้องที่ที่ต้นไม้นั้นขึ้นอยู่มีอำนาจพิจารณาให้ผู้ประกอบการต้องมีการปลูกต้นไม้ที่มีคุณภาพเป็นสายพันธุ์เดิมหรืออยู่วงศ์เดียวกันทดแทนโดยจำนวน ความสูง และขนาดต้นไม้ทดแทนจะขึ้นอยู่กับขนาด

เส้นผ่าศูนย์กลางของต้นไม้เดิมซึ่งทดแทนต้นไม้หนึ่งต้นที่เคลื่อนย้ายออกไปโดยแสดงผลประกอบการพิจารณาโดยคำนึงถึงระบบนิเวศท้องถิ่นนั้น ๆ เป็นสำคัญ

1.5 ปัญหาหน่วยงานรัฐผู้รับผิดชอบ

1.5.1 ปัญหาหน่วยงานรัฐผู้รับผิดชอบในการควบคุม ติดตามการเคลื่อนย้ายต้นไม้ที่เป็นไม้ซุดล้อม มอบอำนาจทางกฎหมายแก่หน่วยงานระดับจังหวัด เพื่อสร้างความชัดเจนให้หน่วยงานท้องที่ผู้รับผิดชอบในการควบคุม ติดตามการเคลื่อนย้ายต้นไม้ที่เป็นไม้ซุดล้อม

1.5.2 ปัญหาหน่วยงานหรือเจ้าหน้าที่รัฐที่มีหน้าที่กลั่นกรอง อนุญาต อนุมัติและจัดเก็บภาษี มอบหมายหน้าที่ให้ระดับจังหวัดหรือท้องถิ่น โดยแบ่งหน้าที่ของหน่วยงานหรือเจ้าหน้าที่รัฐที่มีหน้าที่กลั่นกรอง อนุญาต อนุมัติและจัดเก็บภาษี โดยหน่วยงานระดับเล็กจะทำให้การบริหารจัดการได้คล่องตัว ง่ายและชัดเจนกว่า

2. ปัญหาทางกฎหมายที่ควรมีมาตรการทางกฎหมายในการจัดการไม้ซุดล้อมที่นำไปใช้ในงานภูมิทัศน์ได้แก่

2.1 ปัญหาเรื่องของผู้ที่มีสิทธิประกอบการในธุรกิจการปลูก ซื่อขาย ไม้ซุดล้อมที่ใช้ในงานภูมิทัศน์ ผู้มีสิทธิประกอบการไม้ซุดล้อมควรมีการจดทะเบียนรูปแบบนิติบุคคลและบุคคลธรรมดา

2.2 ปัญหาการจัดการด้านราคาต้นไม้ของธุรกิจไม้ซุดล้อม มอบหมายกรมวิชาการเกษตรออกราคาแนะนำไม้ซุดล้อมแต่ละประเภทเหมือนสินค้าทางการเกษตร และมีหน่วยงานตรวจสอบควบคุม ดูแล สร้างกฎเกณฑ์มาตรฐาน การจัดการด้านราคาของต้นไม้ในธุรกิจไม้ซุดล้อม

2.3 ปัญหาเรื่องขนาดของต้นไม้ที่จะทำการซื้อขายไม้ซุงด้อย กำหนดขนาดของต้นไม้ในการอนุญาตชนิด ประเภทและลักษณะต้นไม้ ตลอดจนวิธีการในการแจ้งการซุงด้อยต้นไม้

3. การกำหนดโทษ ควรออกกฎหมายโทษปรับและโทษจำคุกตลอดจนโทษในทางปกครองด้านการอนุญาตประกอบการไม้ซุงด้อย

ข้อเสนอแนะที่กล่าวมาเกิดขึ้นระหว่างการศึกษาวิจัย ซึ่งผู้วิจัยเห็นด้วยว่าควรมีการถ่ายทอดให้แก่ผู้อ่านงานวิจัยได้รับทราบเพื่อเป็นข้อมูลตั้งต้นและนำไปใช้เป็นประโยชน์ในการปฏิบัติการเพื่อแก้ปัญหาเกี่ยวกับการซุงด้อยไม้ที่ใช้ในงานภูมิทัศน์

■ บรรณานุกรม

ครรพิต พรหมบุตร. (2547). *การวิเคราะห์ทางการเงินและการตลาดของไม้ซุงด้อยที่ผลิตในจังหวัดนนทบุรี*. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

ชลิต รัตนธรรมสกุล. (2562). *การส่งเสริมแนวทางเมืองสีเขียวแบบสิงคโปร์*. ค้นเมื่อ 10 กรกฎาคม 2562. จาก http://www.reotl.mnre.go.th/2015_th/news_detail.php?ViewID=89

ณัฐดนัย สันธินันท์ และวัลลภกร พลทรัพย์. (2552). มูลค่าการใช้ประโยชน์และความเต็มใจที่จะจ่ายค่าธรรมเนียมของป่าปรงกิ่งอำเภอนบพิตำ จังหวัดนครศรีธรรมราช. *วารสารการจัดการป่าไม้* 3,(3), 36-49.

ธนกร ทิมสาร. (2562). *ทำไม 'สิงคโปร์' เมืองแห่งทุนนิยมจึงเต็มไปด้วย "ต้นไม้"*. ค้นเมื่อ

10 กรกฎาคม 2565, จาก <https://becommon.co/life/singapore-greenery/>

นฤตย์ พันธุ์บุรณะ. (2514). *การประเมินค่าป่าไม้*. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, คณะวนศาสตร์.

เดชา บุญค้ำ. (2543). *ต้นไม้ใหญ่ในงานก่อสร้างและพัฒนาเมือง*. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ศิริชนก วิริยเกื้อกูล. (2563). *มาตรการทางกฎหมายเพื่อการจัดการและอนุรักษ์ต้นไม้ขนาดใหญ่และพันธุ์ไม้ยืนต้นเฉพาะถิ่นภายในเขตเมือง*. ค้นเมื่อ 12 กุมภาพันธ์ 2563, จาก <http://www.parliament.go.th/library> พระราชบัญญัติป่าไม้พุทธศักราช 2484. (2484). *ราชกิจจานุเบกษา*, 58, 1417.

พูนศักดิ์ ใสสารวจ. (2530). ความรับผิดชอบของฝ่ายปกครองในฝรั่งเศส. *วารสารกฎหมายปกครอง*, 4 (6)

อำนาจ วงศ์บัณฑิต. (2550). *กฎหมายสิ่งแวดล้อม*. กรุงเทพมหานคร: วิญญูชน.

อุดมศักดิ์ สินธิพงษ์. (2549). *กฎหมายเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม* (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพมหานคร: วิญญูชน.

Environmental Biosecurity Roundtable Canberra. (2019). *Department of sustainability, environment, water, population and communities*. Retrieved January 10, 2021, from <https://www.agriculture.gov.au/sites/default/files/sitecollectiondocuments/market-access-trade/act-2019-roundtable.pdf>

- Grey, W. G., & Deneke, F. J. (1978). *Urban Forestry*. John Wiley & Sons.
- Jin-Tun Zhang. (2012). Lihong Fan and Min Li. Functional diversity in plant communities: Theory and analysis methods African *Journal of Biotechnology* Vol. 11(5), pp. 1017, [Online] 16 January 2012. Source : <http://www.academicjournals.org/AJBDOI:10.5897/AJB11.3122> ISSN 1684–5315 © 2012 Academic Journals Tree Protection Act 2005 Republication No 21 Effective: 4 September 2020 Republication date: 4 September 2020, Penalties
- Mildrexler, D. (2020). *The biggest trees capture the most carbon: Large trees dominate carbon storage in forests*. Retrieved November 5, 2020, from https://phys.org/news/2020-11-biggest-trees-capture-carbon-large.html?fbclid=IwAR1_tKDMg5MR6xhVokshqnXdar8pLHEhE77CFRDWu8kooB1qiVMPvCgm5lw
- School of Public Health. (2016). *Department of Environmental and Occupational Health Sciences*, "Environmental Justice", Retrieved September 6, 2016, from <http://deohs.washington.edu/environmental-justice>

